

R O Z H O D N U T I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave - odvolací disciplinárny senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Miroslava Bobáka, JUDr. Romana Hargaša, JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD. a JUDr. Pavla Nad'a v disciplinárnej veci proti **JUDr. J. K.**, sudcovi N. v B., o odvolaní sudcu proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu, sp. zn. Dn 8/2011, zo dňa 1. februára 2012, na neverejnom zasadnutí dňa 30. mája 2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov **z a m i e t a** odvolanie JUDr. J. K.

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky - disciplinárny senát rozhodnutím, sp. zn. Dn 8/2011, zo dňa 1. februára 2012, podľa § 121 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodol, že sudca disciplinárneho senátu JUDr. J. K., predseda disciplinárneho senátu 4 Ds v zmysle „Dodatku č. 1 k Rozvrhu práce Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky na rok 2010“ nie je vylúčený z vykonávania úkonov v disciplinárnom konaní vedenom proti sudcovi JUDr. J. K. pod sp. zn. 4 Ds 2/2010.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie sudca JUDr. J. K. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že sudca disciplinárneho senátu JUDr. J. K. je súčasne zaradený ako sudca disciplinárneho súdu na dvoch stupňoch, čím vzniká dôvod na pochybnosti o jeho nezaujatosti, ktorý má súčasne rozhodovať v prvom stupni v jeho disciplinárnej veci a súčasne vytvára priestor na vznik pochybnosti o nezaujatosti celého odvolacieho senátu 2 Dso. Podľa jeho názoru sa prvostupňový senát vôbec nevysporiadal s jeho námietkami formulovanými v písomnom podaní, pri jeho rozhodovaní sa dôsledne neriadil zákonom a nezaoberal sa ani s jeho námietkou o zaujatosti

JUDr. K. z dôvodu možných averzií a konfliktov s jeho osobou na pracovisku. Má za to, že objektívna nestrannosť sudcu vyžaduje, aby pri rozhodovaní o tom, či existujú skutočnosti, ktoré by mohli odôvodniť vznik pochybnosti o jeho nestrannosti, nebola narušená dôvera, ktorú súdy v demokratickej spoločnosti musia používať vo verejnosti. Nezavislosť a nestrannosť sú základnými znakmi pojmu spravodlivého súdu, resp. súdu vôbec, ktorý je súčasne jednou zo záruk rovnosti a právnej istoty v demokratickom a právnom štáte. Je toho názoru, že v prípade JUDr. J. K. nie je splnená ani požiadavka subjektívnej nestrannosti súdu a ani požiadavka jeho objektívnej nestrannosti. S poukazom na uvedené dôvody navrhol, aby odvolací disciplinárny senát napadnuté rozhodnutie podľa § 131 ods. 4 zákona o sudcoch zrušil a vo veci rozhodol sám alebo vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Navrhovateľ - predseda N. sa k odvolaniu sudcu JUDr. J. K. písomne vyjadril v tom smere, že v pomerne rozsiahlom odôvodnení odvolania postráda argumenty s (relevantným) vecným obsahom. Zákonodarca v ustanovení § 119 ods. 13 zákona o sudcoch a prísediach vyjadril zámer, aby rozpojované disciplinárne konanie dokončil senát, ktorý vo veci už konal a aby sa tým prispelo k bezprieťahovosti takéhoto konania. Podľa jeho názoru procesný súd 1. februára 2012 vo veci Dn 8/2011 dôvodne rozhodol tak, že JUDr. J. K. nie je vylúčený z vykonávania úkonov v disciplinárnom konaní vedenom proti sudcovi JUDr. J. K., a preto navrhol jeho odvolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát na neverejnom zasadnutí vykonal dokazovanie prečítaním a podrobným oboznámením odvolania sudcu JUDr. J. K. zo dňa 20. marca 2012, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho senátu zo dňa 1. februára 2012, sp. zn. Dn 8/2011, vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu sudcu doručeného dňa 23. apríla 2012 a podstatného obsahu spisu.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací disciplinárny senát preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že odvolanie sudcu JUDr. J. K. nie je dôvodné.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia prvostupňový disciplinárny senát jasným, zreteľným a vyčerpávajúcim spôsobom s použitím príslušných zákonných ustanovení

odôvodnil zákonnosť sudcu JUDr. J. K. ako člena disciplinárneho odvolacieho senátu 2 Dso a ako predsedu disciplinárneho senátu 4 Ds. So záverom prvostupňového disciplinárneho senátu prezentovaným vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia a s jeho odôvodnením sa odvolací disciplinárny senát v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia poukazuje.

Vo vzťahu k námietkam, týkajúcich sa zákonnosti JUDr. J. K. ako člena prvostupňového disciplinárneho senátu a odvolacieho senátu poukazuje aj odvolací disciplinárny senát na ustanovenie § 119d ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších zmien a predpisov, podľa ktorého z rozhodovania v odvolacom disciplinárnom senáte je vylúčený predseda disciplinárneho senátu a člen disciplinárneho senátu, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní prvostupňového disciplinárneho senátu a naopak, resp. pre úplnosť aj na spôsob kreovania disciplinárnych senátov v zmysle aktuálnej právnej úpravy, podľa ktorej, zjednodušene vyjadrené, každý predseda a člen disciplinárneho senátu môže byť predsedom, členom tak prvostupňového, ako aj odvolacieho disciplinárneho senátu, samozrejme za aplikácie už spomínaného ustanovenia § 119d ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z., teda nie v tej istej disciplinárnej veci.

Odvolaciemu disciplinárnemu senátu je známa rozhodovacia činnosť Európskeho súdu pre ľudské práva a aj Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúca sa otázok nestrannosti súdu, resp. sudcu a z nej vyplývajúca tzv. teória zdania a v rámci nej problematika subjektívnej a objektívnej nestrannosti.

Obsahom práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je bezpochyby právo každého domáhať sa svojho práva na nestrannom súde. Možno sa len stotožniť s teoretickými úvahami a výkladom pojmu nestrannosť súdu a sudcu v odôvodnení podaného odvolania. Niet pochyb o tom, že sudca sa má objektívne javiť v očiach strán, že je nestranný a zároveň musí byť vylúčená akákoľvek vonkajšia oprávnená pochybnosť o jeho nestrannosti.

Na druhej strane vo vzťahu k prezentovanej teórii zdania je potrebné uviesť, že pochybnosť o nestrannosti súdu, resp. sudcu nemôže vyplývať len zo všeobecných úvah a domnienok bez existencie relevantnej a adekvátnej konkrétnej skutočnosti, ktorá by nestrannosť sudcu spochybňovala.

V tejto súvislosti odvolací disciplinárny senát podotýka, že odvolateľ neuviedol žiadnu relevantnú konkrétnu skutočnosť, ktorá by spochybňovala nestrannosť sudcu JUDr. J. K., a preto neobstojí námietka vyjadrená v podanom odvolaní, že prvostupňový disciplinárny senát sa ani len náznakom nezaoberal námietkou zaujatosti JUDr. K. z dôvodu možných averzií a konfliktov s osobou odvolateľa na pracovisku. Všeobecné poukázanie len na možné averzie a konflikty na pracovisku nemožno ani podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu považovať za konkrétnu skutočnosť a závažný dôvod, ktorý by sudcovi bránil rozhodovať v súlade so zákonom spravodlivo a nezaujato.

Rozhodnutie o vylúčení sudcu z dôvodov ustanovenia § 31 ods. 1 Tr. por. per analogiam predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Vzhľadom na uvedené možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci iba celkom výnimočne a skutočne zo závažných dôvodov, ktoré sudcovi bránia rozhodovať v súlade so zákonom spravodlivo a nezaujato.

Aj s prihliadnutím na odvolateľom podrobne prezentovanú tzv. teóriu zdania však ani podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu žiadne konkrétne skutočnosti predstavujúce skutočne závažné dôvody pre vylúčenie sudcu JUDr. J. K. zistené neboli.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny senát rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. mája 2013

JUDr. Martin M i c h a l a n s k ý , v . r .
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková